

més racionalment. Ho dic pels que m'han tractat de visionari. I que consti, finalment, que amb la meua postura no he pretès mai de perjudicar aquelles Societats que tenen la seva principal font d'ingressos a la mitja veda i que a partir d'ella salven la seva economia. Pensant en ells jo surto al pas del que s'em digué a la federació: "La mitja veda queda oberta a tota la província i que tanquin les Societats que ho vulguin". Jo els proposo: "La mitja veda queda tancada, en principi, a tota la província i que obrin aquelles Societats que ho desitgin". Seria més de sentit comú.

4- I encara que aquest any s'acaba la teua funció presidencial. Penses presentar-te novament a les eleccions?

No. De cap manera. Qüestions d'ordre personal m'ho impedeixen i d'altra banda considero que carracs d'aquesta mena que "cremen" tant han de ser renovats amb freqüència per tal que la gent que pugà de nou comenci amb bones l'activitat presidencial.

6- Que s'ha de fer, doncs, pensant en el futur?

Els caçadors, caçar racionalment. Les Societats, repoblar racionalment. Els organismes superiors, un cop renovats, manejar i administrar racionalment.

Salvador Clos

Convivim en la CRISI.

Entre els economistes que analitzen les perspectives de futur existeix una coincidència sense fisures en el fet que la crisi econòmica, aquesta vagada, no és conjuntural. Els seus efectes s'han deixat sentir a tot l'Occident, i a alguns països europeus que fins ara havien pogut contenir els seus efectes, comencen a veure que també ells rebran les conseqüències. La crisi potser no s'agraujarà especialment, però l'Occident tampoc aconseguirà superar-la a curt termini per a obrir una altra època de reactivació.

Ja se sap que el millor que es pot fer davant d'una malaltia crònica és aprendre a conviure amb ella, i això és, probablement, l'única resposta que podem donar actualment a aquesta crisi econòmica, de la qual se'n preveu la consolidació l'any 1981. Convivim amb la crisi en els mínims traumes possibles requerirà accions i actituds noves des d'una vessant cultural i política.

Des de l'any 1960, tot el món occidental, i també la nostra societat, va entrar en una mena d'espiral consumista que va tenir efectes certament positius, car moltes persones van poder accedir per primera vegada a molts dels bens de consum dels que avui tenim al abast de tothom. Però això va tenir els seus aspectes negatius, i moltes persones es van veure abocades a la doble ocupació, sense un minut per a desparar; molts van aconseguir cotxes, frigorífics o rentadores a força d'endeutar-se per resta de vida. L'agressivitat de les persones es va convertir en una cosa normal i la vida col·lectiva, a les ciutats sobretot, i

també als pobles, es va desgavallar, no tan sols per l'expansió de la T.V., sino també per la manera de viure.

Cal anar amb peus de plom a l'hora de triar què va ser bo i què va ser dolent en tot aquest període de "boom econòmic", però en tot cas, si ara el nivell de vida s'ha de retallar, ha de fer-se de manera que la crisi es reparteixi entre tothom.

I això estarà molt en relació amb el model social que adoptin els qui des del govern, hagin d'afroitar la situació. Aquesta serà la responsabilitat del govern i la responsabilitat de tots en aquest proper any.

Els anys 80, en el terreny econòmic, no seran anys de canvi. El món ja ha canviat. Els anys 80, en tot cas, seran anys en què haurem d'adaptar-nos els canvis que ja s'han produït.

I l'atur seguirà constituint el problema central de les economies occidentals fins que els responsables de la política econòmica acceptin i practiquin allò que tossudament es neguen a acceptar i a practicar: Que la crisi econòmica actual no és una crisi convencional de demanda sino que és una crisi de costos i d'oferta i que una de les poques vies de sortida passa per una reconversió no ja industrial sino de tot l'aparell productiu i per una gestió econòmica entrada en la planificació democràtica.

La realitat primordial de l'economia en els nostres dies és el repte d'organitzar una nova dècada, per poder conviure millor. *Per: Marcel Rigalós.*